

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ ПРАВА ТА ЛІНГВІСТИКИ

Кафедра конституційного права та теоретико-правових дисциплін

МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ

для виконання практичних та самостійних робіт з дисципліни

**«ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ САДОВО-ПАРКОВОГО
ГОСПОДАРСТВА»**

**для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти
спеціальності 206 «Садово-паркове господарство»**

Біла Церква
2020

УДК 349.4+712.2

Затверджено
Науково-методичною комісією Білоцерківського НАУ
Протокол № 4 від «09» грудня 2020 р.

Укладач: Макарчук В.В., к. ю. н., асистент кафедри конституційного права та теоретико-правових дисциплін

Правове регулювання садово-паркового господарства - навчальна дисципліна, що вивчається на етапі підготовки фахівців другого (магістерського) рівня вищої освіти. Висвітлюються правила організації роботи по захисту зелених насаджень на об'єктах садово-паркового господарства; правила і санітарні норми зберігання, застосування, транспортування пестицидів і агрохімікатів; правовий режим захисту та карантину рослин. Розглядаються актуальні питання охорони довкілля. Публікація містить рекомендації до вивчення навчальної дисципліни, зміст та структуру навчальної дисципліни, а також критерії оцінювання результатів навчання, визначених освітньою програмою та стандартом вищої освіти.

Макарчук В.В. Методичні вказівки для виконання практичних та самостійних робіт з дисципліни «Правове регулювання садово-паркового господарства» для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти спеціальності 206 «Садово-паркове господарство». / В.В. Макарчук. - Біла Церква, 2021. - 36 с.

Рецензент: Нікітенко О.І., д. ю. н., професор

Методичні вказівки розглянуто на засіданні кафедри конституційного права та теоретико-правових дисциплін,
протокол № 6 від «27» листопада 2020 р.

Схвалено методичною радою факультету права та лінгвістики,
протокол № 6 від «09» грудня 2020 р.

© В.В. Макарчук
БНАУ, 2020 р.

ЗМІСТ

№ п/п	Назва	Стор.
1	Пояснювальна записка	4
2	Компетентності і результати навчання з дисципліни	5
3	Контент змістовних модулів	6
4	Аудиторна робота	7
5	Самостійна робота	14
6	Індивідуальна робота	26
7	Орієнтовний перелік питань до заліку	27
8	Критерії оцінювання результатів навчання здобувача	28
9	Рекомендована література	32

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Сучасне садово-паркове господарство є перспективною сферою, що швидко та динамічно розвивається та передбачає використання не лише творчого підходу, але й сучасних технологій та світового досвіду.

Метою вивчення дисципліни є засвоєння здобувачами вищої освіти основоположних знань в сфері природоохоронного законодавства та екологічного права. Завданням дисципліни є сприяння формуванню сучасного фахівця садово-паркового господарства, який володітиме юридичними знаннями щодо своєї спеціальності і може забезпечити режим законності щодо сталого розвитку у своїй професійній діяльності. Вивчення цієї вибіркової дисципліни сприятиме максимально ефективному використанню своїх знань на практиці та підвищенню свого професійного рівня, що сприятиме забезпеченню екологічно ефективної та раціональної діяльності. Також важливим є з'ясування основних механізмів реалізації та захисту конституційних екологічних прав на безпечне для життя та здоров'я довкілля та на відшкодування заподіяної порушенням цього права шкоди, інших екологічних прав громадян, отримання практичних вмінь та навичок застосування відповідного законодавства у реальній практичній діяльності.

Самостійна робота здобувача є основним засобом оволодіння навчальним матеріалом у час, вільний від обов'язкових навчальних занять. Зміст самостійної роботи здобувача з дисципліни визначається робочою програмою навчальної дисципліни, даними методичними матеріалами, завданнями та вказівками викладача. Самостійну роботу здобувача забезпечує система навчально-методичних засобів, передбачених для вивчення навчальної дисципліни: підручники, навчальні та методичні посібники, конспект лекцій викладача, практикум, навчально-методичний комплекс дисципліни тощо.

Самостійну роботу над засвоєнням навчального матеріалу з конкретної навчальної дисципліни здобувачі можуть виконувати у бібліотеці, комп'ютерних класах, а також в домашніх умовах. Самостійну роботу здобувачів організовує викладач через систему домашніх завдань, виконання яких має оцінювати викладач.

Методичні вказівки складаються зі вступу, де здобувачі ознайомлюються з основними відомостями про навчальну дисципліну, тем есе, тем для презентацій, письмових завдань, вирішення яких має на меті формування компетентностей здобувачів щодо своєї спеціальності.

КОМПЕТЕНТНОСТІ І РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ З ДИСЦИПЛІНИ

Вивчення навчальної дисципліни «Правове регулювання садово-паркового господарства» знаходиться у контексті оволодіння наступними *компетентностями* відповідно освітньої програми БНАУ за спеціальністю 206 «Садово-паркове господарство»:

Загальні компетентності	ЗК 1. Готовність до комунікації в усній та письмовій формах на державній мові України, а також іноземній мові в межах вирішення завдань професійної діяльності.
	ЗК 2. Здатність до абстрактного мислення, аналізу і синтезу, пошуку, оброблення інформації з різних джерел.
	ЗК 3. Здатність діяти в нестандартних ситуаціях, нести соціальну і етичну відповідальність за прийняті рішення.
	ЗК 4. Здатність до саморозвитку, самореалізації, використання творчого потенціалу.
	ЗК 5. Готовність керувати колективом у сфері особистої професійної діяльності з умінням толерантно сприймати соціальні, етнічні, конфесіональні та культурні відмінності.
	ЗК 6. Здатність проводити дослідження на відповідному рівні, приймати обґрунтовані рішення, оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт.
	ЗК 7. Прагнення до збереження довкілля.
Фахові компетентності	СК 10. Здатність організації і здійснення державного контролю і нагляду за дотриманням правил утримання об'єктів садово-паркового господарства, обчислення розміру шкоди, заподіяної об'єктам садово-паркового господарства при порушенні природоохоронного та містобудівного законодавства.
	СК 12. Здатність до проведення оцінки вартості об'єктів інтелектуальної діяльності в галузі садово-паркового господарства.
	СК 13. Готовність до отримання нових знань і проведення прикладних досліджень в галузі садово-паркового господарства.
	СК 16. Здатність здійснювати управління результатами науково-дослідної діяльності і комерціалізацію прав на об'єкти інтелектуальної власності.

<i>Очікувані результати навчання</i>	
PH 11	Організація і здійснення державного контролю і нагляду за дотриманням правил утримання об'єктів садово-паркового господарства, обчислення розміру шкоди, заподіяної об'єктам садово-паркового господарства внаслідок порушення природоохоронного та містобудівного законодавства.
PH 17	Отримання нових знань і розробка робочих планів і програм проведення наукових досліджень в галузі садово-паркового господарства.
PH 20	Збір, обробка, аналіз і систематизація науково-технічної інформації по темі дослідження, вибір методики і засобів рішення завдань.
PH 22	Управління результатами науково-дослідної діяльності і комерціалізація прав на об'єкти інтелектуальної власності.
PH 18	Участь в мультидисциплінарних дослідницьких і учбових програмах з містобудуванню, лісовій і ландшафтній політиці, охороні, управлінню і плануванню ландшафтів.

КОНТЕНТ ЗМІСТОВНИХ МОДУЛІВ

<i>Змістовий модуль 1</i>	
Проблеми організації роботи по захисту зелених насаджень, поводження із пестицидами та агрохімікатами, захист та карантин рослин на об'єктах садово-паркового господарства	
1. Особливості благоустрою населених пунктів	
2. Правове регулювання утримання зелених насаджень	
3. Правове регулювання поводження із пестицидами та агрохімікатами	
4. Правовий режим захисту та карантину рослин	
<i>Змістовий модуль 2</i>	
Актуальні питання правового режиму охорони довкілля	
5. Проблеми охорони навколишнього природного середовища	
6. Актуальні питання правового регулювання природно-заповідного фонду України	
7. Особливості правового режиму земель, що особливо охороняються: природно-заповідного та іншого природоохоронного, оздоровчого, рекреаційного та історико-культурного призначення	

АУДИТОРНА РОБОТА

На семінарські заняття виносяться питання, передбачені запропонованими планами семінарських занять. Вони проводяться з використанням різних форм та методів контролю знань здобувачів: просте опитування, вільна дискусія, виконання контрольних та самостійних робіт, розв'язання аналітичних вправ та практичних ситуацій.

Доповідачі на семінарах призначаються викладачем як за бажанням здобувачів вищої освіти, так і на власний розсуд. Доповідачам можуть задаватися додаткові запитання викладачем або здобувачами. Після відповіді доповідача здобувачі можуть виступити з певними доповненнями, після чого викладач підводить загальний підсумок щодо розглянутого питання.

Змістовий модуль 1

Проблеми організації роботи по захисту зелених насаджень, поводження із пестицидами та агрохімікатами, захист та карантин рослин на об'єктах садово-паркового господарства

Тема 1

Особливості благоустрою населених пунктів

Здобувачам рекомендовано розглянути Закон України «Про благоустрій населених пунктів» від 06.09.2005 р. № 2807-IV. Цей Закон визначає правові, економічні, екологічні, соціальні та організаційні засади благоустрою населених пунктів і спрямований на створення умов, сприятливих для життєдіяльності людини.

Благоустрій - це комплекс робіт з інженерного захисту, розчищення, осушення та озеленення території, а також соціально-економічних, організаційно-правових та екологічних заходів з покращання мікроклімату, санітарного очищення, зниження рівня шуму та інше, що здійснюються на території населеного пункту з метою її раціонального використання, належного утримання та охорони, створення умов щодо захисту і відновлення сприятливого для життєдіяльності людини довкілля.

Семінарське заняття

1. Призначення та система благоустрою населених пунктів.
2. Законодавство з питань благоустрою населених пунктів.
3. Управління у сфері благоустрою населених пунктів.

4. Суб'єкти та об'єкти у сфері благоустрою населених пунктів.
5. Організація благоустрою населених пунктів.
6. Нормування та контроль у сфері благоустрою населених пунктів.

Тема 2

Правове регулювання утримання зелених насаджень

Здобувачам рекомендовано розглянути «Правила утримання зелених насаджень у населених пунктах України», що затверджені наказом Міністерства будівництва, архітектури та житлово-комунального господарства України від 10.04.2006 р. № 105. Ці Правила визначають правові та організаційні засади озеленення населених пунктів, спрямовані на забезпечення сприятливих умов життєдіяльності людини.

Правила розроблені з метою охорони та збереження зелених насаджень у містах та інших населених пунктах і утримання їх у здоровому впорядкованому стані, створення та формування високодекоративних, стійких до несприятливих умов навколишнього природного середовища насаджень.

Правила є обов'язковими для виконання всіма установами, підприємствами, організаціями та громадянами, які займаються проектуванням, створенням, ремонтом і утриманням зелених насаджень, розташованих на територіях населених пунктів України.

Семінарське заняття

1. Об'єкти благоустрою зеленого господарства населених пунктів.
2. Використання та утримання об'єктів благоустрою зеленого господарства.
3. Права та обов'язки балансоутримувача об'єктів благоустрою зеленого господарства державної чи комунальної форми власності.
4. Створення, догляд, облік та охорона зелених насаджень.
5. Організація розвитку зелених зон населених пунктів.

Тема 3

Правове регулювання поводження із пестицидами та агрохімікатами

Здобувачам рекомендовано розглянути Державні санітарні правила «Транспортування, зберігання та застосування пестицидів у народному господарстві» ДСП 8.8.1.2.001-98 затверджені наказом Міністерства охорони здоров'я України від 03.08.1998 р. № 1.

Ці правила розроблені відповідно до Законів України «Про

забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» та «Про пестициди і агрохімікати».

Використання пестицидів в окремих галузях народного господарства, в охороні здоров'я і побуті, а також продаж їх населенню повинно здійснюватися тільки відповідно до Переліку пестицидів і агрохімікатів, дозволених до використання в Україні, і Доповненнями до нього. У зазначених Переліку та Доповненнях визначені науково обґрунтовані регламенти застосування, що гарантують безпеку застосування пестицидів, які на території країни є обов'язковими.

Відповідальність за зберігання і видачу пестицидів несе завідуючий складом, в обов'язки якого входять прийом, розміщення і видача пестицидів, спостереження за справністю тари, а також організація робіт: прання спецодягу, знешкодження інвентарю, порожньої тари з-під пестицидів, прибирання і знешкодження території складу, вантажно-розвантажувальних механізмів.

Всі пестициди, які приходять на склад і відпускаються зі складу, записуються в книгу приходу-витрат, яка пронумеровується, прошнуровується, скріплюється печаткою і зберігається під замком. У кінці робочого дня невикористані пестициди здаються на склад, про що роблять запис у книзі прийому і здачі пестицидів, указуючи кількість.

На всі види робіт, пов'язаних із застосуванням пестицидів, робітники допускаються за нарядом і за наявності посвідчення про проведення спеціальної підготовки.

Застосовувати у сільському та лісовому господарстві, на присадибних ділянках тільки ті пестициди і агрохімікати, що пройшли державну реєстрацію і включені в Перелік препаратів, дозволених до авіаційного та наземного застосування в Україні, роздрібного продажу населення.

Всі проведені хімічні обробки фіксувати в журналі обліку застосування пестицидів на посівах, у садах, теплицях і інших об'єктах господарства. Журнал заповнюється і ведеться агрономом, бригадиром або іншою особою, яка призначена наказом керівника господарства за відповідальність безпечного застосування хімічних засобів захисту рослин.

Семінарське заняття

1. Особливості застосування правил «Транспортування, зберігання та застосування пестицидів у народному господарстві».

2. Особливості застосування Законів України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» та «Про пестициди і агрохімікати».

3. Дисциплінарна, адміністративна, цивільно-правова або кримінальна

відповідальності за порушення законодавства у сфері поводження з пестицидами та агрохімікатами.

Тема 4

Правовий режим захисту та карантину рослин

Здобувачам необхідно орієнтуватися в системі правового режиму карантину рослин, що передбачає комплекс державних заходів, спрямованих на захист рослин, продукції їх переробки, сировини, окремих вантажів тощо від карантинних організмів.

Цим режимом визначається проведення фітосанітарного контролю об'єктів регулювання на державному кордоні України з метою захисту життя та здоров'я рослин на території України від ризиків внаслідок занесення та поширення регульованих шкідливих організмів в Україні або зменшення цих ризиків; запобігання або обмеження будь-якої шкоди внаслідок занесення та поширення регульованих шкідливих організмів.

Закон України «Про карантин рослин» від 30.06.1993 р. № 3348-ХІІ визначає правові, організаційні та фінансово-економічні основи карантину рослин, повноваження органів державної влади, їх посадових осіб, права і обов'язки юридичних та фізичних осіб, спрямовані на запобігання занесенню та поширенню відсутніх на території України регульованих шкідливих організмів, і становить частину законодавства України щодо захисту життя та здоров'я рослин.

Міжнародна конвенція ООН про захист рослин від 06.12.1951 р. № 995-805 прийнята з метою забезпечення спільних і ефективних дій, спрямованих на запобігання введенню до складу рослинного чи тваринного світу і поширенню шкідників рослин і рослинних продуктів та сприяння вживанню відповідних заходів для боротьби з ними.

Державна служба України з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів (Держпродспоживслужба) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства та який реалізує державну політику у галузі ветеринарної медицини, сферах безпечності та окремих показників якості харчових продуктів, карантину та захисту рослин, ідентифікації та реєстрації тварин, санітарного законодавства, санітарного та епідемічного благополуччя населення (крім виконання функцій з реалізації державної політики у сфері епідеміологічного нагляду (спостереження) та у сфері гігієни праці та функцій із здійснення дозиметричного контролю робочих місць і доз опромінення працівників), з контролю за цінами, попередження та зменшення вживання тютюнових виробів та їх шкідливого

впливу на здоров'я населення, метрологічного нагляду, ринкового нагляду в межах сфери своєї відповідальності, насінництва та розсадництва (в частині сертифікації насіння і садивного матеріалу), реєстрації та обліку машин в агропромисловому комплексі, державного нагляду (контролю) у сфері агропромислового комплексу, державного нагляду (контролю) у сферах охорони прав на сорти рослин, насінництва та розсадництва, державного контролю за додержанням законодавства про захист прав споживачів і рекламу в цій сфері, за якістю зерна та продуктів його переробки, державного нагляду (контролю) за додержанням заходів біологічної і генетичної безпеки щодо сільськогосподарських рослин під час створення, дослідження та практичного використання генетично модифікованого організму у відкритих системах на підприємствах, в установах та організаціях агропромислового комплексу незалежно від їх підпорядкування і форми власності, здійснення радіаційного контролю за рівнем радіоактивного забруднення сільськогосподарської продукції і продуктів харчування.

Семінарське заняття

1. Характеристика Закону України «Про карантин рослин».
2. Міжнародна конвенція ООН про захист рослин.
3. Державне управління в сфері карантину рослин.
4. Правові вимоги до зовнішнього та внутрішнього карантину рослин.

Змістовий модуль 2

Актуальні питання правового режиму охорони довкілля

Тема 5

Проблеми охорони навколишнього природного середовища

Здобувачам рекомендовано розглянути Закон України «Про охорону навколишнього природного середовища» від 25.06.1991 р. № 1264-ХІІ.

Завданням законодавства про охорону навколишнього природного середовища є регулювання відносин у галузі охорони, використання і відтворення природних ресурсів, забезпечення екологічної безпеки, запобігання і ліквідації негативного впливу господарської та іншої діяльності на навколишнє природне середовище, збереження природних ресурсів, генетичного фонду живої природи, ландшафтів та інших природних комплексів, унікальних територій та природних об'єктів, пов'язаних з історико-культурною спадщиною.

Відносини у галузі охорони навколишнього природного середовища в

Україні регулюються цим Законом, а також земельним, водним, лісовим законодавством, законодавством про надра, про охорону атмосферного повітря, про охорону і використання рослинного і тваринного світу та іншим спеціальним законодавством.

Семінарське заняття

1. Правове регулювання охорони навколишнього природного середовища.
2. Повноваження рад місцевого самоврядування у галузі охорони навколишнього природного середовища.
3. Повноваження громадських організацій у галузі охорони навколишнього природного середовища.
4. Природні території та об'єкти, що підлягають особливій охороні.

Тема 6

Актуальні питання правового регулювання природно-заповідного фонду України

Здобувачам необхідно розуміти, що захист флори та фауни й їхніх природних середовищ існування, збереження біологічного різноманіття та стале використання лісів і ґрунтів, є взаємопов'язаними. Законодавство у сфері охорони біологічного різноманіття використовує механізм, згідно з яким особливий режим охорони (чи використання) встановлюється для певних конкретних видів, переліки яких є невід'ємною частиною таких угод.

Біологічне різноманіття слід розуміти як загальну розмаїтість живих організмів, включаючи, серед іншого, наземні, морські, інші водні екосистеми та екологічні комплекси, частиною яких вони є. Це поняття включає в себе різноманітність у рамках виду, між видами і різноманіття екосистем. Згідно чинного законодавства, біорізноманіття є національним багатством України, збереження та невиснажливе використання якого визнано одним з пріоритетів державної політики у сфері природокористування, екологічної безпеки та охорони довкілля, невід'ємною умовою поліпшення стану довкілля та екологічно збалансованого соціально-економічного розвитку.

Природно-заповідний фонд охороняється як національне надбання, щодо якого встановлюється особливий режим охорони, відтворення і використання, як вказано у преамбулі Закону України «Про природно-заповідний фонд України».

Семінарське заняття

1. Особливості правового регулювання стану навколишнього середовища в Україні.
2. Особливості правового регулювання об'єктів природно-заповідного фонду України.
3. Проблеми збереження територій та об'єктів природно-заповідного фонду України.

Тема 7

Особливості правового режиму земель, що особливо охороняються: природно-заповідного та іншого природоохоронного, оздоровчого, рекреаційного та історико-культурного призначення

Важливо знати, що до земель, що підлягають особливій охороні відносяться наступні категорії земель: землі природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, землі оздоровчого призначення, землі рекреаційного призначення, землі історико-культурного призначення.

Це також обумовлено як проведенням земельної реформи, вдосконаленням системи українського земельного законодавства, так і важливим значенням землі для суспільства, у зв'язку з чим вона перебуває під особливою охороною держави. В свою чергу поділ земель на категорії, використання земель за цільовим призначенням сприяють раціональному використанню землі.

Особливості правового режиму цих земель пов'язані з тим, що вони підлягають найбільш суворій охороні, суть якої зводиться до максимально повного виключення певних земель зі сфери сільськогосподарського використання, а також максимально можливе обмеження антропогенного впливу на такі землі.

Семінарське заняття

1. Поняття, склад та використання земель природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення.
2. Поняття, склад та особливості правового режиму земель оздоровчого призначення.
3. Поняття, склад та особливості правового режиму земель рекреаційного призначення.
4. Поняття, склад та особливості правового режиму земель історико-культурного призначення.

САМОСТІЙНА РОБОТА

Метою виконання практичних, самостійних робіт та індивідуальних завдань є формування компетентностей відповідно до зазначених в освітній програмі БНАУ за спеціальністю 206 «Садово-паркове господарство» та Стандартом вищої освіти України другого (магістерського) рівня освіти ступеня вищої освіти – магістр галузі знань – 20 «Аграрні науки та продовольство» спеціальності 206 «Садово-паркове господарство», що введений в дію наказом Міністерства освіти і науки України від 04.03.2020 № 383.

Зміст самостійної роботи здобувачів над темами в межах дисципліни «Правове регулювання садово-паркового господарства» визначається її робочою програмою, методичними матеріалами, тематикою для написання індивідуально-дослідницьких завдань. Забезпечується самостійна робота списком визначеної літератури для обов'язкового та додаткового опрацювання, системою навчально-методичних засобів. Методичні вказівки передбачають можливість самоконтролю з боку здобувача вищої освіти.

Засвоєння під час здійснення самостійної роботи важливих і складних питань зі змісту навчальної дисципліни перевіряється у формі загальної дискусії та обговорень в аудиторії, зокрема під час проведення семінарських занять.

У процесі самостійної роботи здобувачі повторюють й закріплюють матеріал аудиторних занять.

Практична робота з підготовки до семінарських занять здійснюється за відповідним планом для кожної теми, що містить перелік програмних питань, які виносяться на обговорення на семінарське заняття.

З навчальної дисципліни «Правове регулювання садово-паркового господарства» здобувачі виконують такі види самостійної роботи:

1. Ознайомлення з рекомендованими джерелами і літературою до теми з підготовкою опорного конспекту питань для обговорення на семінарському занятті (здобувачі мають ґрунтовно опрацювати всі рекомендовані джерела і літературу до теми, письмово скласти опорний конспект питань згідно методичних вказівок для обговорення на семінарському занятті).

2. Складання термінологічного словника до теми і підготовка до понятійного диктанту (термінологічний словник оформлюється рукописно чи у друкованому вигляді за термінами, що зазначені до кожної теми у методичних вказівках).

3. Розроблення структурно-логічних схем за темами (структурно-логічні схеми за темами згідно методичних вказівок оформлюються рукописно чи у друкованому вигляді).

4. Виконання тестових завдань.

5. Вирішення ситуаційних завдань (відповіді на питання ситуаційного завдання оформлюються рукописно чи у друкованому вигляді з посиланням на відповідні нормативно-правові акти).

6. Написання есе (твору невеликого обсягу та вільної композиції, який виражає індивідуальні враження та міркування з конкретного питання, не претендує на визначальне чи вичерпне трактування предмета. Як правило, есе пропонує новий, суб'єктивний погляд на проблему, може мати філософський, науково-популярний характер. Здобувачу також надається можливість виконати презентацію відповідної теми).

6. Ознайомлення з рекомендованими джерелами і літературою до теми з підготовкою опорного конспекту питань, що передбачені для самостійного опрацювання за темою (здобувачі мають ґрунтовно опрацювати всі рекомендовані джерела і літературу до теми, письмово скласти опорний конспект питань згідно методичних вказівок, що передбачені для самостійного опрацювання за темою).

Змістовий модуль 1

Проблеми організації роботи по захисту зелених насаджень, поводження із пестицидами та агрохімікатами, захист та карантин рослин на об'єктах садово-паркового господарства

Тема 1

Особливості благоустрою населених пунктів

Письмові завдання:

1. Розкрийте поняття «об'єкт» та «елемент» благоустрою.
2. Опишіть права та обов'язки балансоутримувача об'єктів благоустрою зеленого господарства державної чи комунальної форми власності.
3. Які є особливості юридичної відповідальності за порушення законодавства у сфері благоустрою населених пунктів ?

Задача 1

У зв'язку із збільшенням кількості порушень природоохоронного та санітарного законодавства в осінній період, а саме масовим спалюванням опалого листа і сміття на прибудинкових територіях, у смугах відводу автомобільних доріг і залізниць, у парках, скверах та інших зонах зелених насаджень та на газонах в період листопаду, в місті Л. заборонено спалювати листа і побутові

відходи. Відповідне розпорядження підписав міський голова. Керівникам підприємств, установ та організацій незалежно від форм власності доручено тримати на постійному контролі санітарно-екологічний стан власних та прилеглих територій, санітарно-захисних зон та забезпечити своєчасне вивезення відходів на спеціалізоване звалище, не допускати фактів спалювання відходів. Дане розпорядження підприємством «Сервіс-люкс» було оскаржено до суду, оскільки восени прийнято спалювати опале листя, це є нормальним і не суперечить законодавству.

Визначити види правовідносин, які виникли. Чи відповідає вимогам чинного законодавства розпорядження міського голови? Чи підлягає скарга підприємства «Сервіс-люкс» задоволенню?

Тема 2

Правове регулювання утримання зелених насаджень

Письмові завдання:

1. Опишіть правила утримання зелених насаджень у населених пунктах України.
2. Як згідно із «Правилами утримання зелених насаджень у населених пунктах України» повинна здійснюватися охорона зелених насаджень на об'єктах благоустрою?
3. Які органи державного контролю у сфері утримання зелених насаджень?

Задача 1

Державний інспектор з охорони навколишнього природного середовища став свідком забруднення міського скверу добривами з вмістом сірки. В результаті зазначених дій була пошкоджена клумба із квітами та декоративні кущі. При складанні протоколу про виявлене порушення з'ясувалося, що такі ж дії (складання протоколу) вже здійснив інспектор з контролю за використанням та охороною земель, що також прибув на місце порушення.

Визначити види правовідносин, які виникли. Дайте характеристику законодавства, що визначає правовий режим зелених насаджень населених пунктів.

Тема 3

Правове регулювання поводження із пестицидами та агрохімікатами

Здобувачам рекомендується самостійно опрацювати наступні інформаційні ресурси щодо безпечного застосування пестицидів та агрохімікатів:

1) Правове регулювання поведження із пестицидами та агрохімікатами (<http://agro-business.com.ua/agro/u-pravovomu-poli/item/1879-pravoverehuliuvannia-povodzhennia-iz-pestytsydamy-ta-ahrokhimikatamy.html>);

2) Закон України «Про пестициди і агрохімікати» від 02.03.1995 № 86/95-ВР (http://kodeksy.com.ua/pro_pestitsidi_i_agrohimikati.htm);

3) Правила безпеки під час роботи з пестицидами (<http://zt-oblses.gov.ua/?p=662>);

4) Пам'ятка щодо гігієнічних вимог при застосуванні, зберіганні, транспортуванні, реалізації пестицидів і агрохімікатів (<http://www.cherk-consumer.gov.ua/novyny/199-pamiatka-shchodozastosuvannia-pestytsydiv/>);

5) Основні правила застосування пестицидів і агрохімікатів у сільському господарстві (<https://rda.chapl.gov.ua/osnovni-pravyla-zastosuvannya-pestytsydiv-i-agrohimikativ-u-silskomu-gospodarstvi/>);

6) Склади для зберігання засобів захисту рослин (<https://landlord.ua/market-overview/skladi-dlya-zberigannya-zzrvikoristovuyutsya-na-99-iz-rostom-popitu-na-tsi-himikati-vinikne-i-defitsitskladskih-ploshh/>);

7) Наказ Міністерства охорони здоров'я України від 03.08.1998 № 1 «Транспортування, зберігання та застосування пестицидів у народному господарстві. Державні санітарні правила ДСП 8.8.1.2.001-98» (<https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0001282-98>);

8) Заборони або інші вимоги для провадження господарської діяльності з використанням пестицидів (<http://epl.org.ua/human-posts/zaborony-abo-inshiyumogy-dlyaprovazhennya-gospodarskoyi-diyalnosti-z-vykorystannya-pestytsydiv/>)

9) Охорона праці під час роботи з пестицидами (<https://propozitsiya.com/ua/ohorona-praci-pid-chas-roboti-z-pesticidami>);

10) Державні санітарні правила авіаційного використання пестицидів (http://uazakon.com/documents/date_48/pg_ionwxg/index.htm);

11) Як безкоштовно та безпечно позбавитися тари від засобів захисту рослин (<http://carefield.com.ua/blog/id/jak-bezkoshtovno-ta-bezpechnopozbavitisja-tarivid-zzr-159/>);

12) Комплексні послуги поведження з відходами по всій території України (http://xn--80aеecanme1c1d6j.xn--j1amh/utylizatsiya_tary_pestytsydiv.html).

Письмові завдання:

1. Опишіть Закони України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» та «Про пестициди і агрохімікати».

2. Які ви можете назвати особливості юридичної відповідальності за порушення правил «Транспортування, зберігання та застосування пестицидів у народному господарстві».

3. В чому саме проявляється цивільна та адміністративна відповідальність за порушення правил «Транспортування, зберігання та застосування пестицидів у народному господарстві» ?

Задача 1

Об'єктивна сторона цього правопорушення (адміністративного проступку) виражається в порушенні правил застосування, зберігання, транспортування, знешкодження, ліквідації та захоронення пестицидів і агрохімікатів, токсичних хімічних речовин та інших препаратів. Відповідно до статті 1 Закону України «Про пестициди та агрохімікати» пестициди - це токсичні речовини, їх сполуки або суміші речовин хімічного чи біологічного походження, призначені для знищення, регуляції та припинення розвитку шкідливих організмів, внаслідок діяльності яких вражаються рослини, тварини, люди і завдається шкоди матеріальним цінностям, а також гризунів, бур'янів, деревної, чагарникової рослинності, засмічуючих видів риби. Натомість, агрохімікати - це органічні, мінеральні і бактеріальні добрива, хімічні меліоранти, регулятори росту рослин та інші речовини, що застосовуються для підвищення родючості ґрунтів, урожайності сільськогосподарських культур і поліпшення якості рослинницької продукції.

Наведіть статтю Кодексу України про адміністративні правопорушення, що відповідає складу цього правопорушення.

Тема 4

Правовий режим захисту та карантину рослин

Письмові завдання:

1. Назвіть державні органи та посадові особи, що здійснюють державний контроль з карантину рослин.
2. Які функції Держпродспоживслужби ?
3. Опишіть правові засоби фітосанітарного контролю карантину рослин.
4. Охарактеризуйте особливості юридичної відповідальності за порушення карантинних правил.

Задача 1

Згідно з «Довідником кваліфікаційних характеристик професій працівників. Випуск 2. Сільське господарство та пов'язані з ним послуги»: «Надає всім суб'єктам підприємницької діяльності державні правові гарантії на визначення фітосанітарного стану і проведення сертифікації продукції, що підлягає карантину. Вживає заходів щодо охорони території України від занесення організмів з карантинної зони в регіони України, де вони відсутні. Видає фітосанітарні та карантинні сертифікати на рослини і рослинні продукти, що експортуються, а також вивозяться з карантинних зон. Здійснює державний контроль за дотриманням карантинного режиму і проведенням заходів з карантину рослин під час вирощування, заготівлі, вивезення, ввезення, транспортування, зберігання, перероблення, реалізації та використання підкарантинних матеріалів. Вивчає видовий склад, біологію та екологію карантинних організмів, розробляє програму їх поширення з метою запобігання ввезенню. Проводить карантинний огляд і лабораторну експертизу підкарантинних матеріалів об'єктів, які переміщуються через кордон України та карантинні зони (у тому числі тих, що надходять у багажі, поштових відправленнях і ручній поклажі пасажирів)...».

Назвіть вищеописану посадову особу.

Змістовий модуль 2

Актуальні питання правового режиму охорони довкілля

Тема 5

Проблеми охорони навколишнього природного середовища

Письмові завдання:

1. Опишіть основні законодавчі акти, які регламентують здійснення охорони зелених насаджень в Україні.
2. Які повноваження мають ради місцевого самоврядування у галузі охорони навколишнього природного середовища ?
3. Розкрийте повноваження громадських організацій у галузі охорони навколишнього природного середовища.
4. Які природні території та об'єкти України підлягають особливій охороні ?

Задача 1

Громадянин Іваненко звернувся до сільської ради із заявою про приватизацію земельної ділянки, що розташована під належним йому у селі У. житловим будинком. Сільська рада задовольнила його заяву. Районний прокурор вніс протест, у якому поставив питання про скасування прийнятого рішення з мотивів його невідповідності чинному законодавству. Зокрема, він вказував, що с. У. включене до складу Карпатського біосферного заповідника, землі якого згідно із чинним законодавством не підлягають передачі у приватну власність.

Чи підлягає протест задоволенню?

Задача 2

Новопризначений прокурор міста О., здійснюючи нагляд за дотриманням закону, звернув увагу на старий міський парк. Як з'ясувалося із матеріалів перевірки, в його межах (у парку-пам'ятці садово-паркового мистецтва) розташоване кафе. Протягом місяця в парку планується розміщення атракціонів для дітей. Крім того, внаслідок незадовільного фінансування фактично в парку залишилося тільки декілька дерев та багато чагарників.

Чи правомірним є розташування кафе та атракціонів у викладеній ситуації?

Тема 6

Актуальні питання правового регулювання природно-заповідного фонду України

Письмові завдання:

1. Назвіть органи управління у сфері охорони природно-заповідного фонду України.
2. Опишіть статус дендрологічних парків.
3. Розкрийте статус парків-пам'яток садово-паркового мистецтва.

Задача 1

Указом Президента України на території частин двох районів створено національний природний парк (далі – НПП). До його складу входять і землі комунальної власності села П., з сільрадою якого на сесії узгоджено створення такого парку. Адміністрація НПП заборонила власникам земельних ділянок, які увійшли до його складу, здійснювати будь-яку господарську діяльність на належних їм ділянках. Із цією метою встановлено перешкоди на господарських шляхах, блокується сільськогосподарська техніка, вживаються інші заходи. За

невикористання власниками земельних ділянок за їх цільовим призначенням інспектором охорони земель складені відповідні протоколи. Власники земельних ділянок звернулися до суду з позовом про визнання неправомірними дій адміністрації НПП та про визнання незаконними дій уповноважених осіб з приводу складання протоколів.

Як вирішити цю справу?

Тема 7

Особливості правового режиму земель, що особливо охороняються: природно-заповідного та іншого природоохоронного, оздоровчого, рекреаційного та історико-культурного призначення

Письмові завдання:

1. Правовий режим округів і зон санітарної (гірничо-санітарної) охорони.
2. Правовий режим земель рекреаційного призначення у межах населених пунктів.
3. Правовий режим земель вільних економічних зон туристично-рекреаційного типу.
4. Правовий режим охоронних зон пам'яток культури.
5. Правові форми і методи охорони земель природно-заповідного, оздоровчого, рекреаційного та історико-культурного призначення.

Задача 1

На прохання відпочиваючих, що мають особистий автомобільний транспорт, адміністрація оздоровчого санаторію, розташованого на березі Азовського моря, дозволила спорудити автомобільну стоянку в межах прибережної смуги моря. Співробітники патрульної поліції на підставі виявлення порушення земельного законодавства зафіксували правопорушення та передали матеріали перевірки до прокуратури.

Вкажіть порядок та особливості використання земель оздоровчого призначення?

Як вирішити справу?

Задача 2

Фермер Петренко звернувся до сільської ради із заявою про викуп у нього частини земельної ділянки, в межах якої археологічною експедицією відкрите

давнє поховання. Сільський голова відмовив у задоволенні заяви, посилаючись на те, що вирішення цього питання не є його компетенцією, і рекомендував фермеру звернутися до райдержадміністрації.

Які особливості викупу земельних ділянок, у межах яких розташовані об'єкти історико-культурного призначення?

Тестові завдання

1. Який державний документ відповідає такому визначенню:

«Державний документ, у якому містяться узагальнені відомості про сучасний стан видів тварин і рослин, які перебувають під загрозою зникнення, та заходи щодо їх збереження і відтворення?»

- а) Закон України «Про охорону тварин та рослин та їх збереження»;
- б) Державний реєстр тваринного та рослинного світу України
- в) Лісовий кодекс України
- г) Червона книга України
- д) Закон України «Про відтворення національної фауни та флори України»

2. Природоохоронні науково-дослідні установи міжнародного значення:

- а) природні заповідники
- б) біосферні заповідники
- в) національні парки
- г) заповідники
- д) природні зони

3. Джерелом екологічного права є:

- а) Конституція України, Земельний, Водний, Лісовий кодекси та Кодекс «Про надра»
- б) Закони України «Про охорону природи», «Про охорону атмосферного повітря»
- в) Закони України «Про охорону навколишнього природного середовища», «Про тваринний світ»
- г) Закони України «Про природно-заповідний фонд України», «Про рослинний світ»
- д) усе перераховане

4. До складу природного заповідного фонду України не відносять:

- а) державні заповідники (природні, біосферні), природні національні парки, заказники, пам'ятки природи

- б) ботанічні сади, дендрологічні та зоологічні парки
- в) парки — пам'ятки садово-паркового мистецтва, заповідні урочища
- г) паркове господарство місцевих рад

5. До органів управління в сфері охорони довкілля відноситься:

- а) Міністерство екології та природних ресурсів
- б) Міністерство лісів і ландшафтів
- в) Міністерство екологічної безпеки
- г) Міністерство охорони здоров'я та довкілля

6. Громадяни України набувають права власності на земельні ділянки на підставі:

- а) придбання за договором купівлі-продажу, дарування, міни та іншими цивільно-правовими угодами
- б) безоплатної передачі із земель державної та комунальної власності; прийняття спадщини
- в) приватизації земельних ділянок, що були раніше надані їм у користування
- г) виділенні в натурі (на місцевості) належної їм земельної частки
- д) усе перераховане

7. Якого поняття стосується таке визначення: «Це суспільні відносини щодо володіння, користування і розпорядження землею»?

- а) суспільні відносини
- б) аграрні відносини
- в) сільськогосподарські відносини
- г) земельні відносини
- д) фермерські відносини

8. Державний земельний кадастр складається з таких рівнів:

- а) національного та регіонального
- б) базового та регіонального
- в) базового та національного
- г) базового, регіонального та національного

9. Термін договору оренди земельної ділянки не може перевищувати:

- а) 10 років
- б) 25 років
- в) 50 років
- г) 100 років

10. Систематизовані зводи відомостей про кількісні, якісні характеристики природних ресурсів, їх обсяг, оцінку, характер та правовий режим, розподіл серед власників та користувачів, призначені для забезпечення органів державної влади, місцевого самоврядування, заінтересованих фізичних і юридичних осіб інформацією з метою регулювання раціонального використання, охорони та відтворення природних ресурсів це:

- а) Кодекс
- б) Закон
- в) Кадастр
- г) Інструкція

11. Вкажіть метод регулювання в земельному праві, який застосовується у сфері управління використанням та охороною земель:

- а) санкціонуючий
- б) імперативний
- в) рекомендаційний
- г) делегуючий

12. Землі сільськогосподарського призначення можуть передаватися у власність:

- а) громадянам України
- б) особам без громадянства
- в) іноземним громадянам
- г) усе перераховане

13. Ділянки суші і водного простору з природними комплексами та об'єктами, що мають особливу природоохоронну, екологічну, наукову, естетичну, рекреаційну та іншу цінність – це:

- а) землі природоохоронного призначення
- б) землі історико-культурного призначення
- в) землі рекреаційного призначення
- г) землі природно-заповідного фонду

14. Землі, які використовуються для організації відпочинку населення, туризму та проведення спортивних заходів відносяться до земель:

- а) оздоровчого призначення
- б) рекреаційного призначення
- в) природоохоронного призначення

г) лісогосподарського призначення

15. Землі, на яких розташовані пам'ятки культурної спадщини, їх комплекси (ансамблі), історико-культурні заповідники, історико-культурні заповідні території, охоронювані археологічні території, музеї просто неба, меморіальні музеї-садиби належать до категорії:

- а) історико-культурного призначення
- б) рекреаційного призначення
- в) природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення
- г) житлової та громадської забудови

16. До земель лісогосподарського призначення належать землі, зайняті під:

- а) окремими деревами і чагарниками на сільськогосподарських угіддях
- б) лісовою рослинністю та використовуються для потреб лісового господарства
- в) групами дерев на присадибних, дачних і садових ділянках
- г) зеленими насадженнями у межах населених пунктів, які не віднесені до категорії лісів

17. Ботанічні сади та дендрологічні парки належать до:

- а) землі історико-культурного призначення
- б) землі природно-заповідного фонду
- в) землі лісогосподарського призначення
- г) землі рекреаційного призначення

18. Землі, які належать на праві власності територіальним громадам сіл, селищ, міст, є:

- а) державною власністю
- б) комунальною власністю
- в) приватною власністю
- г) особистою власністю

19. До особливо цінних земель відносяться:

- а) землі дослідних полів науково-дослідних установ і навчальних закладів;
- б) торфовища з глибиною залягання торфу до 50 сантиметрів
- в) осушені
- г) зрошувані

20. До видів юридичної відповідальності за земельні правопорушення належать:

- а) кримінальна
- б) цивільно-правова
- в) дисциплінарна
- г) адміністративна
- д) всі вищевказані

ІНДИВІДУАЛЬНА РОБОТА

Орієнтовні теми есе

1. Основні напрямки розвитку земельного права на сучасному етапі.
2. Основні напрямки розвитку екологічного права на сучасному етапі.
3. Особливості земельного законодавства зарубіжних країн.
4. Особливості екологічного законодавства зарубіжних країн.
5. Проблеми здійснення земельної реформи в Україні.
6. Проблеми кодифікації еколого-правових норм.
7. Державна стандартизація і нормування в галузі охорони довкілля.
8. Особливості правового режиму земель природно-заповідного фонду.
9. Проблеми формування природно-заповідного фонду України.
10. Особливості правового режиму земель оздоровчого призначення.
11. Особливості правового режиму земель рекреаційного призначення.
12. Особливості правового режиму земель історико-культурного призначення.
13. Завдання законодавства про охорону навколишнього природного середовища.
14. Повноваження рад місцевого самоврядування у галузі охорони навколишнього природного середовища.
15. Повноваження громадських організацій у галузі охорони навколишнього природного середовища.
16. Правила утримання зелених насаджень у населених пунктах України.
17. Охорона зелених насаджень на об'єктах благоустрою.
18. Юридична відповідальність за порушення земельного законодавства.
19. Юридична відповідальність за порушення водного законодавства.
20. Юридична відповідальність за порушення законодавства про надра.
21. Участь України у міжнародному співробітництві в галузі охорони навколишнього природного середовища.
22. Адаптація екологічного законодавства України до Європейського права навколишнього середовища.

ОРИЄНТОВНИЙ ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ ДО ЗАЛІКУ

1. Призначення та система благоустрою населених пунктів.
2. Законодавство з питань благоустрою населених пунктів.
3. Управління у сфері благоустрою населених пунктів.
4. Суб'єкти та об'єкти у сфері благоустрою населених пунктів.
5. Організація благоустрою населених пунктів.
6. Нормування та контроль у сфері благоустрою населених пунктів.
7. Об'єкти благоустрою зеленого господарства населених пунктів.
8. Використання та утримання об'єктів благоустрою зеленого господарства.
9. Права та обов'язки балансоутримувача об'єктів благоустрою зеленого господарства державної чи комунальної форми власності.
10. Створення, догляд, облік та охорона зелених насаджень.
11. Організація розвитку зелених зон населених пунктів.
12. Особливості застосування правил «Транспортування, зберігання та застосування пестицидів у народному господарстві».
13. Особливості застосування Закону України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення».
14. Особливості застосування Закону України «Про пестициди і агрохімікати».
15. Дисциплінарна, адміністративна, цивільно-правова або кримінальна відповідальності за порушення законодавства у сфері поводження з пестицидами та агрохімікатами.
16. Характеристика Закону України «Про карантин рослин».
17. Міжнародна конвенція ООН про захист рослин.
18. Державне управління в сфері карантину рослин.
19. Правові вимоги до зовнішнього та внутрішнього карантину рослин.
20. Правове регулювання охорони навколишнього природного середовища.
21. Повноваження рад місцевого самоврядування у галузі охорони навколишнього природного середовища.
22. Повноваження громадських організацій у галузі охорони навколишнього природного середовища.
23. Природні території та об'єкти, що підлягають особливій охороні.
24. Особливості правового регулювання стану навколишнього середовища в Україні.
25. Проблеми правового регулювання стану навколишнього середовища в Україні
26. Особливості об'єктів природно-заповідного фонду України

27. Актуальні питання збереження територій та об'єктів природно-заповідного фонду України
28. Особливості функціонування об'єктів природно-заповідного фонду України
29. Проблеми правового режиму екологічної мережі в Україні
30. Підзаконні нормативно-правові акти, що регулюють об'єкти природно-заповідного фонду України
31. Міжнародні стандарти заповідної справи
32. Класифікація територій та об'єктів категорій територій та об'єктів природно-заповідного фонду України
33. Проблеми визначення правового статусу територій та об'єктів категорій територій та об'єктів природно-заповідного фонду України
34. Поняття, склад та використання земель природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення.
35. Поняття, склад та особливості правового режиму земель оздоровчого призначення.
36. Поняття, склад та особливості правового режиму земель рекреаційного призначення.
37. Поняття, склад та особливості правового режиму земель історико-культурного призначення.
38. Проблеми здійснення земельної реформи в Україні.
39. Захист навколишнього природного середовища як конституційний обов'язок.
40. Юридична відповідальність за порушення земельного законодавства.
41. Юридична відповідальність за порушення водного законодавства.
42. Юридична відповідальність за порушення законодавства про надра.
43. Участь України у міжнародному співробітництві в галузі охорони навколишнього природного середовища.
44. Обов'язок іноземних юридичних осіб і громадян та осіб без громадянства щодо додержання законодавства України про охорону навколишнього природного середовища.
45. Адаптація екологічного законодавства України до Європейського права навколишнього середовища.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ ЗДОБУВАЧА

Контроль знань є складовою багатогранного навчального процесу в БНАУ і являє собою організацію зворотного зв'язку як засобу управління навчально-виховним процесом. Показники контролю знань здобувачів є основою для

судження про результати навчання та для вирішення таких питань, як ступінь опанування навчальною програмою, переведення на наступний курс, призначення стипендії, випуск з ВНЗ і видача диплому. Результати контролю знань слугують основним показником, за яким оцінюється робота окремо взятого здобувача, академічної групи, курсу, факультету в цілому, а також робота викладацького складу.

За умови правильної організації контроль знань слугує навчальним, виховним, організаційним, розвиваючим, методичним та іншим цілям.

Контроль знань будується на таких основних принципах:

- 1) перевірка й оцінка знань здобувачів повинні відображати рівень засвоєння знань та стимулювати здобувачів до досягнення нових успіхів;
- 2) перевірку і оцінювання знань слід проводити систематично, планово, у нерозривному зв'язку з усім процесом навчання; послідовно з поступовим ускладненням завдань, змісту і методики;
- 3) перевірка та оцінювання знань здійснюються з урахуванням індивідуальних особливостей і особистих успіхів кожного окремого здобувача;
- 4) диференціація оцінок має здійснюватися за об'єктивними заздалегідь визначеними критеріями;
- 5) оцінка знань здобувачів повинна відповідати істинній якості й кількості засвоєних ним знань, вмінь і навичок.

Контроль знань з дисципліни закінчується заліком та складається з двох блоків планових заходів:

- 1) поточний контроль знань здобувачів;
- 2) підсумковий контроль знань здобувачів.

Поточний контроль з навчальної дисципліни «Міграційне право» включає тематичне оцінювання та модульний контроль.

Тематичне оцінювання аудиторної та самостійної роботи здобувачів здійснюється на основі отриманих ними поточних оцінок за усні та письмові відповіді з предмету, самостійні, практичні та контрольні роботи.

Поточний контроль за виконанням ІНДЗ здійснюється відповідно до графіку виконання завдання.

Оцінювання поточної роботи здобувача протягом семестру проводиться за трьома основними напрямками (об'єктами контролю):

- 1) систематичність та активність роботи на семінарських заняттях;
- 2) виконання завдань для самостійного опрацювання;
- 3) виконання модульних завдань.

Результати оцінювання поточної роботи здобувача в семестрі є підставою для допуску його до складання заліку.

Модульний контроль проводиться у формі комп'ютерного тестування.

Кількість отриманих балів з кожного виду навчальних робіт за різними формами поточного контролю виставляється здобувачам у журнал академічної групи та електронний журнал після кожного контрольного заходу.

Підсумковий контроль навчальної діяльності здобувачів здійснюється у формі заліку за результатами поточного контролю (тематичного оцінювання, виконання ІНДЗ та модульного контролю) і не передбачає обов'язкової присутності здобувачів. Результати заліку оприлюднюються в журналі академічної групи до початку екзаменаційної сесії.

Засоби оцінювання результатів навчання

Оцінка за лекційне заняття виставляється за активність здобувача в дискусії, якість конспекту.

Оцінку на практичному занятті здобувач отримує за виконані розрахунки, лабораторні роботи, командні проекти, зроблені доповіді, презентації, реферати, есе, активність під час дискусій.

Під час модульного та підсумкового контролю засобами оцінювання результатів навчання з дисципліни є стандартизовані комп'ютерні тести.

Поточний контроль успішності здобувачів вищої освіти здійснюється за чотирирівневою шкалою – «2», «3», «4», «5».

Критерії оцінювання результатів навчання за чотирирівневою шкалою

Бали	Критерії оцінювання
«Відмінно»	Отримують за роботу, в якій повністю і правильно виконано завдання. Водночас здобувач вищої освіти має продемонструвати вміння аналізувати і оцінювати явища, факти і процеси, застосовувати наукові методи для аналізу конкретних ситуацій, робити самостійні висновки, на основі яких прогнозувати можливий розвиток подій і процесів, докладно обґрунтувати свої твердження та висновки.
«Добре»	Отримують за роботу, в якій повністю і правильно виконано 75 % завдань. Водночас здобувач вищої освіти виявляє навички аналізувати і оцінювати явища, факти і події, робити самостійні висновки, на основі яких прогнозувати можливий розвиток подій і процесів та докладно обґрунтувати свої твердження та висновки.
«Задовільно»	Отримують за роботу, в якій правильно виконано 60 % завдань. При цьому здобувач вищої освіти не виявив вміння аналізувати і оцінювати явища, факти та

	недостатньо обґрунтував твердження та висновки, недостатньо певно орієнтується у навчальному матеріалі.
«Незадовільно»	Отримують за роботу, в якій виконано менш як 60 % завдань. При цьому здобувач вищої освіти демонструє невміння аналізувати явища, факти, події, робити самостійні висновки та їх обґрунтувати, що свідчить про те, що здобувач не оволодів програмним матеріалом.

Підсумкова оцінка з дисципліни виставляється за 100-бальною шкалою. Вона обчислюється як середнє арифметичне значення (САЗ) всіх отриманих здобувачем оцінок з наступним переведенням їх у бали за такою формулою:

$$БПК = \frac{САЗ \times \max ПК}{5},$$

де *БПК* – бали з поточного контролю; *САЗ* – середнє арифметичне значення усіх отриманих здобувачем оцінок (з точністю до 0,01); *max ПК* – максимально можлива кількість балів з поточного контролю.

Відсутність здобувача на занятті у формулі приймається як «0».

Критерії оцінювання за дворівневою шкалою

Під час проведення заліку навчальні досягнення здобувачів оцінюються за дворівневою шкалою: зараховано, незараховано.

Оцінка «зараховано» (60–100 балів) ставиться здобувачу, який виявив знання основного навчального матеріалу в обсязі, необхідному для подальшого навчання і майбутньої роботи за фахом, здатний виконувати завдання, передбаченні програмою, ознайомлений з основною рекомендованою літературою; під час виконання завдань припускається помилок, але демонструє спроможність їх усувати.

Оцінка «незараховано» (1–59 балів) ставиться здобувачу, який допускає принципові помилки у виконанні передбачених програмою завдань, не може продовжити навчання чи розпочати професійну діяльність без додаткових занять з відповідної дисципліни.

Шкала оцінювання успішності здобувачів вищої освіти

За 100-бальною шкалою	За шкалою ECTS	За національною шкалою	
		іспит	залік
90–100	A	Відмінно	Зараховано
82–89	B	Добре	
75–81	C		
64–74	D	Задовільно	
60–63	E		
35–59	FX	Незадовільно (незараховано) з можливістю	

		повторного складання
1–34	F	Незадовільно (незараховано) з обов'язковим повторним вивченням

Розподіл балів, що присвоюється здобувачам вищої освіти за підсумкового контролю «залік»

Види робіт	Лекції	Практичні заняття	Самостійна робота	Модульний контроль	ІНДЗ	Загальний бал
Максимально можлива кількість балів	10	30	10	40	10	100

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Нормативно-правові акти:

1. Конституція України : Закон України від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР.
URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр>
2. Водний кодекс України : Закон України від 6 червня 1995 р. № 213-95/ВР
URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/213/95-%D0%B2%D1%80#Text>
3. Господарський кодекс України : Закон України від 16.01.2003 р. № 436–IV.
URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436-15>
4. Земельний кодекс України : Закон України від 25 жовтня 2001 р. № 2768-III.
URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2768-14#Text>
5. Кодекс законів про працю України : Закон України від 10.12.1971 р. № 322-VIII.
URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/322-08>
6. Кодекс України про адміністративні правопорушення : Закон України від 07.12. 1984 р. №8073-X.
URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10>
7. Кримінальний кодекс України : Закон України від 05.04.2001 р. №2341-III.
URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14>
8. Лісовий кодекс України : Закон України від 21 січня 1994 р. № 3852-XII.
URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3852-12#Text>
9. Податковий кодекс України : Закон України від 02.12.2010 р. №2755-VI.
URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>
10. Цивільний кодекс України : Закон України від 16.01.2003 р. № 435-IV.
URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/435-15>
11. Про охорону навколишнього природного середовища : Закон України від 25.06.1991 р. № 1264-XII.
URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1264-12#Text>
12. Про благоустрій населених пунктів : Закон України від 06.09.2005 р. №

2807-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2807-15#Text>

13. Про карантин рослин : Закон України від 30.06.1993 р. № 3348-XII. URL:

14. Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення : Закон України від 24.02.1994 р. № 4004-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4004-12#Text>

15. Про пестициди і агрохімікати : Закон України від 02.03.1995 р. № 86/95-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/86/95-%D0%B2%D1%80#Text>

16. Про землеустрій : Закон України від 22 травня 2003 р. № 858-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/858-15#Text>

17. Про рослинний світ : Закон України від 9 квітня 1999 р. № 591-XIV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/591-14#Text>

18. Про тваринний світ : Закон України від 13 грудня 2001 р. № 2894-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2894-14#Text>

19. Про Червону книгу України : Закон України від 7 лютого 2002 р. № 3055-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3055-14#Text>

20. Про Кабінет Міністрів України : Закон України від 27.02.2014 р. № 794-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/794-18>

21. Про центральні органи виконавчої влади : Закон України від 17.03.2011 р. № 3166-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3166-17>

22. Про місцеве самоврядування : Закон України від 21.05.1997 р. № 280/97-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280/97-вр>

23. Про місцеві державні адміністрації : Закон України від 09.04.1999 р. № 586-XIV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/586-14>

24. Про судоустрій і статус суддів : Закон України від 02.06.2016 р. № 1402-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1402-19>

25. Про громадські об'єднання : Закон України від 22.03.2012 р. № 4572-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4572-17>

26. Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань : Закон України від 15.05.2003 р. № 755-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/755-15>

27. Про державну службу : Закон України від 10.12.2015 р. № 889-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/889-19>

28. Про охорону праці : Закон України від 14.10.1992 р. № 2694-XII. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2694-12>

29. Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні : Закон України від 26.01.1993 р. № 2939-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2939-12>

30. Положення про Державну службу України з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів : Постанова Кабінету Міністрів України від

02.09.2015 р. № 667. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/667-2015-%D0%BF#Text>

31. Правила утримання зелених насаджень у населених пунктах України : Наказ Міністерства будівництва, архітектури та житлово-комунального господарства України від 10.04.2006 р. № 105. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0880-06#Text>

32. Державні санітарні правила «Транспортування, зберігання та застосування пестицидів у народному господарстві» ДСП 8.8.1.2.001-98 : Наказ Міністерства охорони здоров'я України від 03.08.1998 р. № 1. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0001282-98#Text>

Основна література:

1. Герц А.А., Кравчук С.Й. Правознавство : навч. посіб. Київ : Видавничий дім «Кондор», 2018. 280 с.
2. Гринь О.Д., Донченко О.І. Правознавство : навч. посіб. Одеса : Фенікс, 2016. 206 с.
3. Загальне адміністративне право : підручник / Гриценко І.С., Мельник Р.С., Пухтецька А.А. та інші; за заг. ред. І.С. Гриценка. Київ : Юрінком Інтер, 2015. 568 с.
4. Правознавство : Підручник для студентів ВНЗ / За ред. Волошкевича Г.А. Черкаси, 2019. 686 с.
5. Правознавство : підручник: кол. авт. Київ: Юрінком Інтер, 2018. 632 с.
6. Правознавство : підручник: кол. авт. Одеса: Атлант, 2015. 554 с.
7. Ратушняк С.П. Правознавство. Тернопіль : Навчальна книга Богдан, 2014. 720 с.
8. Килимник І.І. Земельне право України : навч. посібник. Харків : ХНУМГ ім. О.М. Бекетова, 2015. 166 с.
9. Ковтун О.М. Правова охорона територій та об'єктів природно-заповідного фонду України : навчальний посібник. Київ : Прецедент, 2010. 229 с.
10. Корнєєв Ю.В. Земельне право України : Навч. посіб. Київ : Центр учбової літератури, 2019. 200 с.
11. Костицький В.В. Екологічне право України : підручник. Дрогобич : Коло, 2012. 360 с.

Додаткова література:

1. Вереша Р.В. Кримінальне право України. Загальна частина. Навч. посібник. 5-те вид. 2018 р. Київ : Алерта. 360 с.

2. Волощук М.Г. Карабін Т.О. Менджул М.В. Фінансове право : навч. посіб. вид. 3-тє, допов. та перероб. Ужгород : Видавництво Олександри Гаркуші, 2017. 244 с.
3. Ємельянов В.П. Кримінальне право України: Загальна частина. Основні питання вчення про злочин : наук.-практ. посіб. Харків : Право, 2018. 142 с.
4. Іванов Ю.Ф. Куриліна О.В., Іванова М. В. Цивільне право України : навч. посіб. у 2 т. 2-ге вид. доповн. і переробл. Київ : Алерта, 2019. Т 1. 342 с. Т. 2. 346 с.
5. Кононенко Ю.С., Сокурєнко О.М. Збірник постанов Пленуму Верховного Суду України у кримінальних справах (Кримінальне право України): 1973-2014 рр. : станом на 20.10.2014 р. Черкаси, 2014. 308 с.
6. Круглова О.О. Курс лекцій з дисципліни «Цивільне право». Дніпро : Видавець Біла К.О., 2017. 151 с.
7. Мілаш В.С. Господарське право : навч. посіб. для підготовки до іспитів. Харків : Право, 2016. 332 с.
8. Податкове право України : підручник / за ред. М. П. Кучерявенка. Харків: Право, 2018. 512 с.
9. Погорілко В.Ф., Федорєнко В.Л. Конституційне право України : підручник. Київ : Ліра К., 2016. 616 с.

Інформаційні ресурси

1. <http://www.nbuv.ua> - Національна бібліотека України ім. В.І. Вернадського
2. http://irbis-nbuv.gov.ua/info_law.html - Національна юридична бібліотека
3. <http://pravo.biz.ua> - Юридична література
4. <http://www.rada.gov.ua>- сайт Верховної Ради України.
5. <http://www.kmu.gov.ua> - сайт Кабінету Міністрів України

Методичні вказівки для виконання практичних та самостійних робіт з дисципліни «Правове регулювання садово-паркового господарства» для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти спеціальності 206 «Садово-паркове господарство».

Макарчук Віталій Володимирович

Комп'ютерний набір: В.В. Макарчук

Здано до складання Підписано до друку
Формат 60×84 Ум. друк. арк. Тираж . Зам. Ціна
Сектор оперативної поліграфії РВІКВ БНАУ 09117,
м. Біла Церква, Соборна площа, 8/1; тел. 3-11-01